

O příjmení, které už se nemění

Moje lhenická prababička, dej jí pámbu nebe, byla Anna Grillová. Přišla na svět u Martínků čp. 36, kde tenkrát její rodiče Franc a Rosina hospodařili. Narodila se v chladném létě 15. 7. 1837. Ten rok strašně nasněžilo ještě koncem března a závěje ležely v kraji až do máje. Když se vdala, otužilý kořínek jí zůstal. Pavlu Trnkovi v těch chudých časech porodila u Parnů tři zdravé děti. Těm říkala: - Člověk je smrtelný, jen třešničky přežijou. Holt věděla svý.

Nedávno jsem jednoho známého z archivu doprovázel k metru. Tihle lidé jsou chodící knihovny, ale všichni máme tak málo času. Když se ozvalo: - Ukončete nástup, dveře se zavírají, stačil zavolat: „Víš vůbec, kdy ti tvoji Grillové přišli prvně do Lhenic? No přece rovnejch tři sta let před sametovou revolucí!“ A vlak odhučel k Florenci.

Tkalcovský rod Krillů skutečně přišel do Lhenic roku 1689. Hlava rodiny Tomáš Krill (1630-1718) byl „... z městys Horních Planých přijat za lhenického měšťana dne 24. listopadu 1689.“ Tak je psáno ve lhenické městské knize s názvem Všelike zápisy a porovnání o vodotoky v oddílu o přijímání sousedů. Vzácnu knihu opatrují v prachatickém archivu.

Krillové převzali opuštěný Maškovský grunt a ještě si nově postavili. Jeden z budoucích nejpočetnějších rodů v městečku si přinesl od srdce Vltavy nejen dobré řemeslo, ale i příjmení. To vždy začínalo písmenem K. V matrice jsou tak zapsáni dávní prarodiče Tomáš s Gertrudou, jejich synové a dcery - Blažej, Jiřík, Barbora a Voršila s Rosinou. Farář Dimento svědomitě zapisoval až do své smrti i všechna Krillovic vnoučata a těch bylo nepočítaně.

Po něm převzal faru i psaní matriky lhenický rodák, kněz Tomáš Josef Bárta a od té doby jsou všichni Krillové s G. Jako první tak byla zapsána nevěsta Rosina Grillova při sňatku s Matějem Paldou dne 17. září 1719.

Škoda, že už se nedozvíme, co pátera Bártu ke změně vedlo. Snad se jen řídil praktickou formulí - piš, jak slyšíš. Pravda, někteří faráři po Bártovi staré příjmení ještě párkrát zapsali, ale tak málokdy, že to nestojí za řeč. Jisté je, že Grillové jsou na své géčko zvyklí skoro 280 let a překročí s ním i práh třetího tisíciletí.